BULETINUL EPISCOPIEI

Buletin informativ al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu reşedinţa la Giula
Apare cu binecuvântarea † Preasfinţitului Părinte Episcop Siluan – Anul VIII. Nr. 12 (92), decembrie 2010

SCRISOARE PASTORALĂ LA NAŞTEREA DOMNULUI – 2010

† SILUAN

din mila lui Dumnezeu
Episcopul Eparhiei Ortodoxe
Române din Ungaria

Iubitului cler, cinului monahal şi dreptmăritorilor creştini şi creştine din de Dumnezeu păzita Episcopie Ortodoxă Română din Ungaria, har, milă şi pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi părintească îmbrăţişare şi binecuvântare!

Iubiţi fraţi şi surori în Hristos Domnul,

Astăzi, cu ajutorul lui Dumnezeu, întâmpinăm din nou cu bucurie mare Sărbătoarea Naşterii Domnului, sau Crăciunul. În cântec de colindă, aşa cum îi stă bine Neamului Românesc Dreptmăritor de pretutindeni, împreună cu Îngerii lui Dumnezeu din Cer şi dimpreună cu Dumnezeu, Tatăl Celui Unuia Născut în ieslea Betleemului pentru mântuirea întregului Neam Omenesc, astăzi ne bucurăm şi noi, împlinind şi adeverind, la rândul nostru, cuvintele Sfintei Scripturi de la Naşterea Domnului: „Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire!" (Luca 2, 14) şi „iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul, că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David" (Luca 2, 10-11).

Vrednic cu adevărat şi cuvenit lucru ne este aşadar şi nouă a ne bucura şi a ne veseli întru aceste zile sfinţite, căci şi nouă ni S-a născut azi Mântuitor, adică Hristos Domnul. Sunt sfinţite aceste zile de sărbătoare de Însuşi Izvorul a toată sfinţenia, prin Naşterea în lumea noastră a Fiului lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos din Preacurata Fecioară Maria şi sfinte ar trebui să se facă şi sufletele şi trupurile noastre. Căci unde este Dumnezeu se biruiesc pornirile firii, care ne îndeamnă spre cele de jos şi toate cele care intră în contact cu Dumnezeu trebuie să se sfinţească, după cum ne îndeamnă în nenumărate rânduri Sfânta Scriptură: „Fiţi sfinţi, căci Eu, Domnul Dumnezeul vostru sunt Sfânt!" (Levitic 11, 45; 19, 2; 20,26; Numeri 15,40).

Naşterea Domnului, frescă din Catoliconul Mânăstirii Varlaam, Meteora, 1548.

Oare cere prea mult de la noi Sfânta Scriptură şi prin glasul ei Însuşi Dumnezeu, mai ales de la noi, oamenii secolului al XXI-lea, răvăşiţi de griji, aflaţi în bătaia vânturilor de tot felul, preocupaţi prea mult de interese egoiste şi pământeşti şi împovăraţi de multe ori de lanţurile păcatului, care adesea ne împresoară? Deşi am fi foarte tentaţi să mărturisim cu toată convingerea că astfel de chemări şi de porunci divine s-au îndreptat mai degrabă către Sfinţii Bisericii, trecuţi în calendare, nu trebuie nici o clipă să uităm că şi ei au fost oameni ca şi noi, întru totul asemenea nouă şi că mai sunt încă în lumea noastră valori eterne, iar mărturia Sfintelor Scripturi care consemnează într-o formă concretă Însuşi Cuvântul lui Dumnezeu este una dintre aceste valori. Altfel, nici măcar nu ar mai fi ajuns până la noi această carte fundamentală a lumii, chiar şi a lumii secularizate în care trăim şi nu s-ar mai fi vorbit atât de mult despre ea, nu doar în Biserica Ortodoxă, sau în cea Romano-Catolică şi Reformată, ci la toate cultele creştine răspândite pe faţa pământului, care deşi neagă foarte multe dintre rânduielile Bisericii Ortodoxe, nu se pot dezice de Sfânta Scriptură.

Se poate spune aşadar, că Biblia, sau Sfânta Scriptură nu este o carte ca oricare alta, ci poartă sub pecetea cuvintelor ei nu doar o istorie aparte şi adevărată a Neamului Omenesc, ci şi semnul inspiraţiei divine a autorilor săi. În Sfânta Scriptură ni se povesteşte despre facerea lumii şi a omului, despre căderea sa în păcat, dar şi despre dragostea lui Dumnezeu, care a adus la viaţă pe om şi care a făcut tot ceea ce era necesar pentru mântuirea omului, prin dreptii şi proorocii Vechiului Testament, dar

(Continuare în pag. a 2-a)

SCRISOARE PASTORALĂ LA NAŞTEREA DOMNULUI – 2010

(Urmare din pag. întâi)

mai ales prin Persoana, viaţa şi activitatea Mântuitorului Iisus Hristos. Iar la Crăciun noi nu sărbătorim altceva, bucurându-ne, decât începutul acestei activităţi mântuitoare a Domnului Hristos, care vine în mijlocul Neamului Omenesc sub forma cea mai gingaşă şi mai nevinovată cu putinţă, care atrage în general atenţia şi bunăvoinţa tuturor oamenilor, adică sub forma unui copil.

Iubiţi fraţi întru credinţa dreptmăritoare creştină,

Nu se putea aşadar să nu ne bucurăm şi noi de ceea ce s-a întâmplat în Betleemul Iudeii în urmă cu două mii şi mai bine de ani. Bucuria cea mai mare trăită de un pământean în acel moment a fost ceea a Maicii Domnului, pentru că Cel Născut nu era doar Fiul lui Dumnezeu, ci prin conlucrare desăvârşită între voia lui Dumnezeu şi voinţa omului, El era în acelaşi timp şi Fiul ei. Adică Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiul Omului şi acesta este primul pas decisiv făcut de Dumnezeu pentru a reface aşa cum era la început şi cum ar fi trebuit să fie mereu această relaţie de iubire între Dumnezeu şi creatura Sa, adică între Dumnezeu şi om.

Foarte puţini dintre pământeni au ştiut atunci de toate cele întâmplate în chip minunat la Betleem. Dumnezeu a ales chipul cel mai smerit din lume pentru a veni în întâmpinarea omului. Chipul cel mai sărăcăcios, dar şi cel mai curat cu putinţă şi mai potrivit omului, pentru a arăta şi în felul acesta că deşi este Creatorul şi Stăpânul întregului univers, deci şi a toate bogăţiile care există în această lume, El a ales calea cea mai simplă pentru a putea fi găsit de către toţi oamenii. Şi mai ales de cei care Îl caută.

Bineînţeles că au fost şi excepţii remarcabile, pentru că nu se putea ca o lucrare atât de mare, dumnezeiască, să treacă cu totul neobservată. Magii de la Răsărit, menţionaţi cu precădere în colindele noastre de Crăciun, sunt un exemplu convingător că Naşterea Pruncului Iisus merita toată atenţia de care este capabil un om, fie el şi de neam mare şi ales. Cei trei magi, sau crai de la Răsărit, despre care vorbeşte şi textul biblic (Matei 2, 1-12), erau în ţara lor împăraţi şi nici măcar nu făceau parte din Poporul cel ales al lui Dumnezeu, dar aflând prin ştiinţa lor de Împăratul cel Nou care urma să se Nască într-un pământ străin, au socotit că nici o osteneală nu este prea mare pentru a-L vedea, doar, pe acest Împărat şi a I se închina. Oare să fie de lepădat şi de dispreţuit exemplul lor, sau vrednic de toată crezarea şi de a fi urmat? Darurile pe care magii le-au adus atunci pentru Pruncul Iisus Hristos s-au păstrat cu sfinţenie în Biserica noastră Ortodoxă şi ele se află până astăzi în Mânăstirea „Sfântul Pavel" din Muntele Athos, unde pot fi văzute de pelerinul aflat în căutarea celor sfinte.

Apoi păstorii cei simpli din împrejurimile Betleemului, aflaţi în apropierea staulului, sau a peşterii celei sfinte în care s-a Născut Domnul Hristos, au primit şi ei vestire îngerească care le-a spus că trebuie să se bucure, dimpreună cu tot Poporul lui Israel, pentru că tuturor li s-a născut un Mântuitor, în cetatea lui David, adică în Betleem (Luca 2, 10-11). Şi deşi Cel Care le-a fost vestit era doar un Prunc, pe care L-au văzut mai apoi cu ochii lor, ei nu s-au îndoit în inimile lor că vestirea făcută a fost adevărată şi că Pruncul Acela nu era altul decât Împăratul cel mult aşteptat al lui Israel. Şi au dat mărturie mai departe, după cum se cuvenea, despre toate cele auzite şi văzute (Luca 2, 17).

E drept însă şi aceea că, din păcate, nu toţi s-au bucurat de Naşterea lui Hristos, după cum spun de asemenea colindele noastre dragi, care îl menţionează în mod negativ pe regele Irod al Iudeii, cunoscut totuşi sub numele de Irod cel Mare, pentru realizările importante din domeniul administrativ şi pentru că refăcuse şi Templul din Ierusalim, dar care, datorită setei sale de stăpânire s-a întristat de această veste bună, crezând că Noul Născut ar putea să îi ia tronul. Interesul deosebit şi dragostea arătate de magi pentru acest Împărat al lui Israel, Căruia i-au văzut steaua departe, în Răsărit şi Căruia au venit să I se închine (Matei 2, 2) l-au pus pe gânduri şi l-au făcut să-şi piardă dreapta judecată, nesocotind el că un biet Prunc, de curând Născut, cu greu ar fi putut să ajungă să îi ia tronul lui, unui om de aproape 70 de ani (74 î.Hr. – 4 d.Hr.) şi care stăpânea Iudeea de mai multă vreme (37 î.Hr. – 4 d.Hr.). De aceea a poruncit uciderea pruncilor din Betleem, „de doi ani şi mai în jos" (Matei 2, 16), rămânând în istorie şi prin acest act de cruzime. De fapt tot despre el se spune că ar fi ucis şi pe trei dintre copiii săi.

Iubiţi dreptmăritori şi dreptmăritoare creştine,

După cum am putut vedea, Naşterea Domnului Iisus Hristos a fost întâmpinată de către oameni, atât în vremea petrecerii ei, cât şi mult după aceea, în istorie, de fapt până în zilele noastre, cu multă bucurie. Dar ea a fost şi un semn de împotriviri (Luca 2, 34), încă de la început.

Rămâne la libera noastră alegere să vedem de care parte a istoriei ne vom situa. De partea celor buni şi blânzi, care astăzi, împreună cu Maica Domnului, cu Dreptul Iosif, cu magii, Îngerii şi păstorii şi cu toţi Sfinţii lui Dumnezeu din Cer se vor învrednici de înţelegerea tainelor Celui Preaînalt şi se vor bucura de toate darurile Sale, sau de partea celor care, prea prinşi de alergătura veacului în care trăim vor pierde timpul şi puterea pentru alte ţinte, decât pentru cele descoperite de sus? Dar alegerea aceasta nu se face prea uşor şi nu este o treabă de-o zi. Ea poate dura de-a lungul întregii vieţi, după cum ne dovedeşte cazul fericit al tâlharului aflat pe cruce, de-a dreapta Domnului Hristos şi care s-a mântuit, prin darul şi mila lui Dumnezeu, în ultimele clipe ale vieţii sale.

Şi totuşi miza acestei alegeri este prea mare şi prea importantă pentru a nu fi luată foarte în serios, pentru că de ea depinde nu doar o singură zi, sau o sărbătoare din timpul anului bisericesc, fie ea chiar şi Praznic Împărătesc, aşa cum este şi Naşterea Domnului, ci o viaţă întreagă, sau mai degrabă viaţa cea veşnică, viaţa cea fără de sfârşit în Împărăţia Cerurilor. Spre aceasta tind de fapt sufletele tuturor pământenilor, în virtutea asemănării lor cu Dumnezeu, după chipul Căruia au fost făcuţi, dar fără o legătură vie şi permanentă cu Dumnezeu Tatăl, prin Hristos şi prin harul Duhului Sfânt, scopul acesta nobil al vieţii omeneşti va rămâne, cu siguranţă, nedesăvârşit.

Acum, la ceas de sărbătoare, dorinţa şi urarea noastră către toţi fraţii noştri cei întru Hristos şi către voi, toţi cei încredinţaţi nouă de purtarea de grijă a lui Dumnezeu spre păstorire, este ca să fim cu toţii în stare să facem alegerea cea bună şi să simţim şi noi, pentru încă o dată, aici şi acum, dragostea şi bunătatea lui Dumnezeu. Şi împreună cu glasul colindătorilor, să strigăm tuturor: „Lăudaţi şi cântaţi şi vă bucuraţi!"

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor şi către Domnul Cel Născut în ieslea Betleemului rugător,

† Siluan
Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria

Dată în Reşedinţa noastră Episcopală din Giula, la Praznicul Naşterii Domnului, în Anul Mântuirii 2010.

Sărbătoare cu oaspeţi din România, la biserica românească din Chitighaz

La biserica cu hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil", din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, ziua de 13 noiembrie 2010, închinată Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, Patriarhul Constantinopolului, a fost zi de sărbătoare. La Sfânta Liturghie Arhierească săvârşită de către Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, din soborul slujitor au făcut parte atât clerici din Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria (Giula, Chtighaz, Cenadul Unguresc, Apateu, Otlaca Pustă şi Bătania), cât şi clerici şi credincioşi din Arhiepiscopia Aradului, de la parohia Şeitin, de la biserica spitalului municipal din Arad şi de la parohia Vladimirescu, toate din Protopopiatul Arad.

Răspunsurile liturgice au fost date de corul mixt al credincioşilor din Şeitin, iar credincioşii ortodocşi români din Chitighaz şi-au sporit astăzi numărul şi bucuria sărbătorii prin prezenţa fraţilor lor ortodocşi români din Arhiepiscopia Aradului, sau din alte parohii româneşti din Ungaria. Alături de credincioşi, pe toată durata Sfintei Liturghii, a fost prezentă şi Doamna Maria Gyuricska Kalcs, Primarul Chitighazului, precum şi reprezentanţi ai Autoguvernării pe Ţară a Românilor din Ungaria şi ai Autoguvernării Minoritare Româneşti din Chitighaz. Amosfera de comuniune frăţească şi de sărbătoare a constituit un nou prilej de bucurie şi de întărire sufletască pentru credincioşii ortodocşi români din Chitighaz, care an de an au parte de astfel de evenimente liturgice şi spirituale, în preajma sărbătoririi hramului.

Toţi cei prezenţi în număr mare la Sfânta Liturghie, au fost invitaţi de către Preotul paroh Florin Olteanu, ca la sfârşitul slujbei să participe la o agapă frăţească, oferită în principal prin sprijinul Primăriei, dar şi al Oficiului pentru Minorităţile Naţionale şi Etnice de la Budapesta, al Autoguvernării pe Ţară a Românilor din Ungaria şi al Autoguvernării Minoritare Româneşti din Chitighaz şi prin munca şi dragostea credincioşilor români din Chitighaz.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Sfânta Liturghie Arhierească şi hirotonie de preot la Săcal

Duminica a XXV-a după Rusalii (14 noiembrie) a fost zi de bucurie şi de sărbătoare şi pentru credincioşii ortodocşi români din Săcal, din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria.

Adunaţi în număr mare, atât din această parohie, cât şi din alte localităţi din România şi în special din părţile Oradiei, credincioşii de credincioşi, la acest eveniment a fost prezent şi Domnul Samók Gyula, Primarul localităţii.

Pentru harnicii şi inimoşii credincioşi români din Săcal, care trăiesc în această frumoasă comună din judeţul Bihorul Unguresc, situată la aproximativ 40 de kilometri de Oradea şi care de-a lungul vremurilor au păstrat

români de la Săcal au participat la Sfânta Liturghie Arhierească săvârşită de Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, în fruntea unui frumos sobor de preoţi şi diaconi, din Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria, dar şi de la parohia cu hramul „Sfânta Cuvioasă Paraschiva", din Oradea.

În cadrul Sfintei Liturghii, diaconul Ionuţ Teodor Negrău a fost hirotonit preot pentru a sluji pe viitor pentru obştea românească de la parohia din Săcal. Alături de credincioşii ortodocşi români din Săcal, a fost un prilej de înmulţită bucurie, pentru faptul că de acum înainte vor avea din nou în mijlocul lor un preot care să le poarte permanent de grijă.

După săvârşirea Sfintei Liturghii, credincioşii participanţi au fost invitaţi cu toţii la o agapă frăţească, pentru a consfinţi şi în acest fel bucuria acestei sărbători.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Ziua Naţională a României la Budapesta

Cu ocazia Zilei Naţionale a României, Preasfinţitul Părinte Siluan, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, însoţit de alţi preoţi de la Centrul Eparhial şi de la Parohia şi Aşezământul Monahal Românesc de la Budapesta au participat la recepţia oficială şi programul cultural pregătite cu acest prilej de Amândouă Românii la Budapesta. La eveniment, alături de Doamna Ambasador Irina Comaroschi, de alţi ambasadori din Budapesta şi de diferite oficialităţi, au participat mulţi români, omagiind şi în felul acesta Sărbătoarea Naţională a României.

În data de 1 decembrie 2010, Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan a săvârşit Sfânta Liturghie Arhierească în Capela Românească de la Budapesta, în fruntea unui sobor format din Părintele Arhimandrit Calinic Covaci, Consilierul Administrativ-Bisericesc şi Exarhul Episcopiei şi Singhelul David Pop, Conducătorul Aşezământului Monahal şi al Centrului Pastoral-Misionar şi Cultural din Budapesta. În seara aceleaşi zile, în fruntea unui sobor la care s-a adăugat Părintele Marius Maghiaru, Protopopul Budapestei, Episcopul Românilor Ortodocşi din Ungaria a săvârşit slujba de Te Deum la Ziua Naţională a României, în prezenţa multor credincioşi. După cuvântul de învăţătură, clericii şi credincioşii au cântat împreună, într-o atmosferă frăţească de bucurie şi mare sărbătoare, tradiţionalele colinde româneşti. Prin grija monahiilor şi a Asociaţiei Doamnelor Ortodoxe Române din Budapesta, toţi participanţii la acest eveniment au fost invitaţi şi la o recepţie.

În zilele următoare, ierarhul şi preoţii Episcopiei vor fi prezenţi şi la recepţiile oficiale organizate cu acelaşi prilej de Consulatele Generale ale României la Seghedin şi Giula.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Hramul Catedralei Episcopale de la Giula

Luni, 6 decembrie 2010, Catedrala Episcopală din Giula şi-a sărbătorit hramul şi Ocrotitorul duhovnicesc, pe Sfântul Ierarh Nicolae al Mirelor Lichiei, Făcătorul de Minuni.

La fel ca şi în anii trecuţi, la Sfânta Liturghie Arhierească săvârşită de către Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, din soborul slujitor au făcut parte toţi preoţii Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, dar şi clerici veniţi din România, între care s-au numărat Părintele Arhimandrit Climent, Stareţul Sfintei Mânăstiri Săraca şi doi arhidiaconi din Arhiepiscopia Timişoarei. Răspunsurile liturgice au fost date de corul Ligii Tineretului Ortodox Român din Lugoj, dirijat de Doamna Alina Bogoievici. La momentul împărtăşirii şi la finalul Sfintei Liturghii, corul din Lugoj a încântat pe credincioşi şi prin tradiţionalele colinde româneşti.

Catedrala Episcopală din Giula, ca de fiecare dată la acest eveniment, a devenit neîncăpătoare, pentru că alături de credincioşi au participat copiii de la Grădiniţa Românească

şi elevii de la Şcoala Generală Românească şi Liceul Românesc din Giula, care după Sfânta Liturghie au prezentat un frumos program artistic, dedicat Sfântului Nicolae, iar un grup de elevi de la liceu a cântat colinde. Cu toţii au primit daruri de Moş Nicolae, din partea Preasfinţitului Părinte Episcop Siluan, care au putut fi oferite copiilor prin sprijinul Autoguvernării Minoritare Româneşti din Giula.

Tot în cadrul Sfintei Liturghii a avut loc hirotonia întru ieromonah a Părintelui Teodor Vid, pentru obştea monahală care funcţionează la Centrul Eparhial din Giula.

La sărbătoarea hramului a participat şi Domnul dr. Görgényi Ernő, Primarul Giulei, Domnul Ioan Fodoreanu, Consulul General al României la Giula, Doamna Maria Gurzău Czeglédi, Directorul Şcolii Generale şi al Liceului Românesc din Giula, reprezentanţi ai presei româneşti din Ungaria şi alte oficialităţi.

Hramul Catedralei Episcopale din Giula, care a fost organizat şi prin sprijinul Fundaţiei Publice pentru Minorităţile Naţionale şi Etnice din Ungaria, a constituit o zi de mare sărbătoare, apreciată de toţi cei prezenţi.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române

Colinde şi obiceiuri tradiţionale româneşti pentru românii din Ungaria

Vineri, 10 decembrie 2010, a fost o zi de sărbătoare pentru românii din Ungaria, care în pregătirea Sfintelor Sărbători legate de Naşterea Domnului au fost colindaţi de tineri români din părţile Făgetului şi ale Hunedoarei.

La fel ca şi în anii trecuţi, cu sprijinul Centrului de Documentare şi Informare al Autoguvernării pe Ţară a Românilor din Ungaria, al Domnului Ioan Olteanu, Directorul Bibliotecii Orăşeneşti din Făget şi al Domnului Vasile Stănilă, Directorul Casei de Cultură din Tomeşti, a fost organizat un program de sărbători, oferit de tineri talentaţi din România, pentru instituţiile româneşti din Giula, dar şi pentru alte comunităţi româneşti din Ungaria. Este vorba de un grup de aproximativ treizeci de tineri, din părţile Hunedoarei (sau din ţinutul pădurenilor), precum şi din împrejurimile Făgetului, mai precis din localitatea Tomeşti, îmbrăcaţi în frumoase costume populare româneşti, care au cântat colinde, sau au adus în faţa românilor din Ungaria cântece şi dansuri populare româneşti, precum „Căluşarul", aşa cum tinerii feciori din Tomeşti îl moştenesc din generaţie în generaţie şi îl păstrează cu sfinţenie până în ziua de azi.

După ce au colindat la Grădiniţa, Şcoala Generală şi Liceul Românesc din Giula, apoi la Centrul de Informare şi Documentare al Autoguvernării pe Ţară a Românilor din Ungaria, la sediul Autoguvernării pe Ţară a Românilor din Ungaria şi la Consulatul General al României la Giula, tinerii colindători din România şi însoţitorii lor au fost primiţi la Catedrala Episcopală din Giula de către Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, de vieţuitorii Centrului Eparhial şi de membri din Permanenţa Consiliului Eparhial, bucurându-se cu toţii de mesajul profund al acestor minunate colinde de Crăciun, de frumuseţea portului şi tradiţiilor populare româneşti, precum şi de talentul şi sensibilitatea interpreţilor.

În partea a doua a programului acestei zile de sărbătoare româneşti, Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan i-a însoţit pe colindătorii din România în drumul lor spre românii din părţile Bihorului. Astfel, au fost colindaţi românii ortodocşi şi în special copiii din Săcal (Körösszakál), care au fost încântaţi de program şi în special de jocul „Caprei", apoi românii ortodocşi din Apateu (Körösszégapáti), dar şi români greco-catolici din Bedeu (Bedő), care i-au întâmpinat, la rândul lor, pe oaspeţii din România cu un colind românesc, sau cei greco-catolici din Pocei (Pocsaj), care sunt înfrăţiţi cu românii din Tomeşti. Peste tot, românii din Ungaria s-au bucurat în mod deosebit de frumoasele colinde şi obiceiuri populare româneşti, fiind impresionaţi de programul la care au fost făcuţi părtaşi şi putând să întâmpine, în felul acesta, cu mai multă deschidere şi căldură sufletească Praznicul sfânt al Crăciunului.

Sâmbătă, 11 decembrie 2010, va fi rândul românilor din Aletea (Elek) şi Chitighaz (Kétegyháza) să primească colinda tinerilor români din Făget şi părţile Hunedoarei.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Conferinţă preoţească despre „Autocefalia Bisericii Ortodoxe Române" la Otlaca Pustă şi manifestare culturală pentru restaurarea turnului bisericii româneşti din Bătania

În contextul Anului Jubiliar al Crezului Ortodox şi al Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române, sâmbătă, 11 decembrie 2010, la parohia Otlaca Pustă, din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria s-a desfăşurat o conferinţă preoţească pe tema dobândirii autocefaliei de către Biserica noastră. Conferinţa a fost precedată de Sfânta Liturghie Arhierească, săvârşită în biserica parohială de către Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan în fruntea unui sobor din care au făcut parte clericii Episcopiei. În cadrul Sfintei Liturghii, Părintele Cosmin Pop, parohul bisericii româneşti din Jaca (din Bihorul Unguresc) a fost hirotesit iconom, pentru activitatea pastorală deosebită desfăşurată în rândul tinerilor din parohie şi din împrejurimi, care anual participă la tabere de pictat icoane pe sticlă, organizate la Jaca.

În cadrul conferinţei preoţeşti, a cărui gazdă a fost Părintele Arhimandrit Calinic Covaci, Consilierul Administrativ-Bisericesc al Episcopiei şi parohul Otlăcii Pustă, au prezentat referate despre tema autocefaliei Părintele Consilier Economic Teodor Marc, parohul Bichişciabăi şi Părintele Ilie Ciocan, parohul Bătaniei. La Sfânta Liturghie şi la conferinţa preoţească, alături de credincioşi a participat şi Domnul Gheorghe Şimonca, Primarul Otlăcii Pustă şi Deputat în Parlamentul de la Budapesta. Conferinţa s-a desfăşurat cu sprijinul Domnului Primar Gheorghe Şimonca, al Autoguvernării Minoritare Româneşti din Otlaca Pustă şi al altor credincioşi din parohie.

Tot în după amiaza aceleaşi zile, Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan a participat, alături de Preotul paroh Ilie Ciocan, la Ziua Culturală a Românilor din Bătania, organizată de Autoguvernarea Minoritară Românească din Bătania şi de Domnul Traian Cresta, Preşedintele Autoguvernării pe Ţară a Românilor din Ungaria, în scopul de a se colecta fonduri pentru restaurarea turnului bisericii ortodoxe româneşti din Bătania, care a fost grav afectat de o furtună puternică care a avut loc în urmă cu câteva luni.

În faţa numeroşilor spectatori care au umplut sala Casei de Cultură din Bătania, au prezentat programe copii de la Grădiniţa şi Şcoala Românească din Bătania, dar şi alte formaţii prestigioase din localitate.

Pentru restaurarea turnului bisericii din Bătania, de mai multă vreme a fost deschis şi un cont la Banca OTP, în care orice donaţie de bani este binevenită. Din Ungaria se pot transfera bani pe următorul număr de cont: 11733089-20018920-00000000, iar din România sau din alte ţări numărul IBAN al contului este următorul: HU6911733089-20018920-00000000.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Sărbători fericite!
La mulţi ani!

BULETINUL EPISCOPIEI – Periodic lunar al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. Editor responsabil: **Prot. Pavel Ardelean,** vicar episcopal. Redactor responsabil: **Pr. Cosmin Pop**. Redacţia: 5700 Giula, Parcul Sf. Nicolae nr. 2. Internet: www.atruroman.hu. Telefon: 66/361-281, 66/463-880. Fax: 66/463-867. Tiparul: Mozi Nyomda Bt., 5600 Békéscsaba, str. Luther nr. 4/B. Director: **Garai György.** Apariţia publicaţiei este asigurată şi de Fundaţia Publică „Pentru Minorităţile Naţionale şi Etnice din Ungaria". A havilap megjelenését a „Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány" támogatja.